

pelse af Laanepigten for Personer, hvis væsentligste Indkomst bestaar i Renten af en mindre Formue.

Norlev (D. R.) mente ligeledes, at de foreslaaede Regler i nogle Tilfælde vilde virke uretfærdigt. Navnlig burde man bestræbe sig for, at de unge, som paa legitim Maade havde været i Stand til at opspare en Driftskapital, ikke blev berøvet denne.

Hoff (D. S.) erklærede sig for ubetinget Tilhænger af en Eengangsskat. Lovforslagets Enkeltheder ønskede han først at tage Standpunkt til, naar det havde været Genstand for den bebudede Udvalgsbehandling.

Udvalget afholdt 17 Møder og modtog 29 Deputationer samt talrige Skrivelser, af hvilke de væsentligste er optrykt i et Bilag til Betænkningen. Under Samraad med Finansministeren førtes en Række Forhandlinger, som resulterede i, at Finansministeren dels i, dels uden for Betænkningen stillede et stort Antal Ændringsforslag, hvoraf nogle var tiltraadt af hele Udvalget og de øvrige af et Flertal inden for dette. Venstres, Det konservative Folkepartis og Det radikale Venstres Udvalgsmedlemmer indstillede derefter Lovforslaget til Vedtagelse med disse Ændringer, af hvilke de væsentligste er omtalt ovenfor.

Fra konservativ Side udtales det imidlertid i Betænkningen at Lovforslaget paa to betydningsfulde Omraader er i Strid med de Krav, som Det konservative Parti har stillet til en Eengangsskat. »For det første bygger det ikke — som ønsket ved Partiets Repræsentantskabsmøde d. 27. April i Aar — paa et saa bredt Grundlag, at den inflationsbefordrende Del af Købekraften direkte rammes. For det andet fritager det ikke de fiktive Stigninger paa Ejendomme og andre Kapitalrepræsentativer for at inddrages under Beskatningen.

Derved kommer den foreslaaede Lov i særlig Grad til at gaa ud over Landets Erhvervskapital med den deraf følgende Fare for Produktion og Beskæftigelse, og denne Del af Kapitalbesidderne bringes takket være de nominelle Stigninger i en Tilstand af *Illikviditet*, der yderligere kan forsinke Reproduktionen inden for vore Importmuligheders Ramme af de Varemængder, der i det lange Løb alene kan afbøde Presset fra den overflødige Købekraft.

Imidlertid erkender Mindretallet, at *Nødvendigheden af dybtgaaende Indgreb* over for Pengerigeligheden er til Stede, og da det formentlig med Rette kunde befrygtes, at saadanne Indgreb vilde blive endnu mere tyngende enten i Form af en Investeringskontrol eller et skærpet Skatteforslag, hvis den konservative Indflydelse savnedes ved Forslagets Udarbejdelse, har dette Parti allerede før Forslagets Fremsættelse ment